

RAMATIKA
iškos Kalbos
kiekvieno žodžio lietuviškai
i: snow (sno), sniegas, know
i: leaf (lyf), lapas ir t. t.
aryta, 174 puslapiai, su pri-
l. 25. Pinigus yra geriausiai
r. „Postal Money Order“ ant

P. Mikolajnis,
tion D. New York.

aras M. J. Konikow,
ut ave., Boston, Mass.
igirtas, sušnekėję pas jį gali
ir kitose kalbose. Ofise ran-
visoki klinikiškai operuoti.

Jo žmona
Antoinette F. Konikow rupi-
organizacijas moteris ir duoda pa-
pagalbę. Atsilankyk o
persijai.

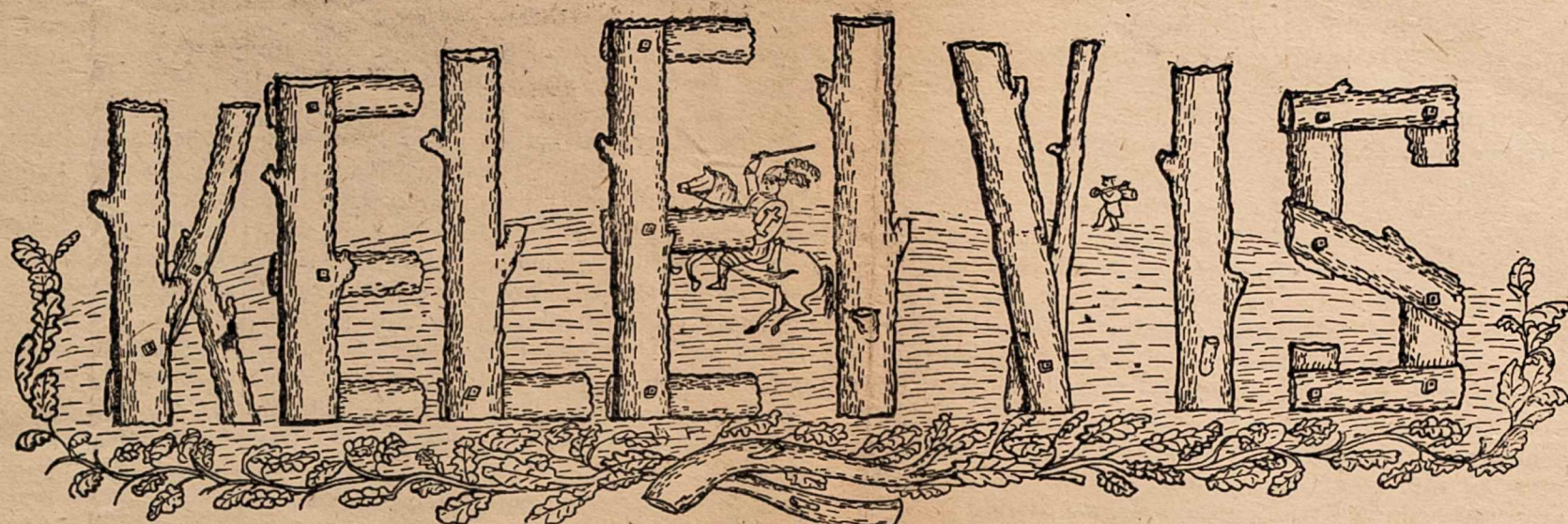
Rev. J. Žilinskas
461 W. 4th str

"KELEIVIS"

Geriausias Lankraštis.

Talpa gražiausias aprašy-
mus, straipsnelius del mo-
terų ir merginų ir pamoki-
nimus Angliškos kalbos.
„Keleivis“ išleis kas ket-
vergas ir kaštuoja ant me-
tų tik Adresuokit teip:

A Žvingilas,
Post Office Box 3232,
Boston, Mass.

"KELEIVIS"

Lithuanian Weekly

represents over 50,000 Lith-
uanians in New England
States. Best advertising me-
dium. Executes all kinds
of Job and Book Printing
in foreign languages.
All Communications should
be addressed

A. Žvingilas,
Post Office Box 3232,
Boston, Mass.

No. 5

Boston, Mass., 1 Vasario (February) 1906 m.

Metas II.

inios.

Revoliucija Rusijoje.

Pakrikes stovis viso rando
daro labai įstabius permainas
ant viso krašto.

Kas vakar buvo negalima,
šiandien visai galima; kas va-
kar rodėsi svetimu, šiandien
broliška; kas vakar matėsi
griekas, dabar iš to garbė.

Trumpas tas laikas permai-
nė visą žmoniją teip, kad ir
prasčiausias kaimietis, rašy-
damas laiską į švėtimą šalį,
sako, dabar mūsų šalies jau
nepažintum.

Vieni rašo, jog jiems gerai;
daugelis giriiasi su laisve,
sako: nereikia mokėti mo-
kėti; žmonės savo rėdą tveria;

kiti baimijasi—rašo gramatas,
kad atimtų į Ameriką. Pats
rando stovis yra be tvarkos,
ir kada bus tvarka įvesta,

gali sunku pasakyti, nes kaip
disiūriose vietose žmonės su vi-
loca savo galybė pradėjo nai-
as linti valdžią. Kareiviai ma-
neisomai, nors nėra atvirūs

egamūniam, bet matyt,
kada kovos savo širdyje turi
ro galybė, sresnio. Kame tik
nės su savo kareiviams ir žmo-
nėms susitikt, visada, rodos,

įstabu, kad teip mažai žmo-
nių ankų krinta. Jeigu sim-
tas šauja į pulką darbininkų,
tai vienas arba du latrai atsi-
randa, kurie taiko nušauti

nekalta žmogų. O kiti ma-
tomai jau netaiko, nors cie-
lius kartais gana arti.

Susipratimas tarpe žmonių
platinasi, kaip pavasario ši-
luma. Carui leidus manifes-
tą, socialistai pasinaudojo ir

didesniuose miestuose nors
po gerą numerą propagandos
išleido. Žmonės skaitė kaip
manifestą caro, teip ir darbi-
ninkų vadovų pamokinius;

visuose kampeliuose Rusijos
galima buvo gėrėtis, matant
žmones susėdusius prastose
stubelėse ir spingsančiuose

palociuose, visur skaitė, visur
gėrėjosi. Darbininkų dvasia
pakilo įšiekoti pilnos laisvės
ir iki šiandien jos negali caras
numalšinti.

Reikia Drąsūnų.
Viską ką tik iškovoję dėl
žmonių gero, iškovoję tuom
biauriu būdu liejimo kraujo.

Kraujas yra labai įstabus
daigtas atpirkime kitų žmo-
nių iš nelaisvės, tik nežinia,
kodėl nekurie bailūnai vadi-
na tą baisiu daigtu ir mėgi-
na atimti energiją žmonėms.

„Vilniaus Žinios“, kaip ma-
tyti iš numerio 296 džiaugia-
si, kad Lietuvoje yra tykiu,
nekaip Kurlandijoje, Latvijo-
je ir kitose šalyse. Rodo-
reiktų galiausiai, kad Lietu-
voje permažai randasi tokių,

kurie nesidrovėtų mirti už
laisvę ateinančios gentkartės.
Kraujas išlietas už laisvę yra
šventas dėl ateinančios žmo-
nių, todėl tegul ir liejasi

apščiai, pakol nenuplaus vi-
sus vargus nuo Lietuvos.
Koznas jaunas vyras gyve-

nantis gali užsipelnyti garbę
niekad nemiršančiai, kuris
kariaus už laisvę savo šalies
ir geresnį būvį pasaulės dar-
bininkų klaišos. Dėlto rei-
kia mumi drasūnų, reikia jų
pasišventimo. Koznas lašas
kraujo už laisvę išlieto yra
neapsakomas turtas žmonijai.

Kova nepabaigta.
Kada mes išgirstam, jog
Rusijoje darosi baisūs daigtai
tada sujundam rinkti pini-
gus ir gelbėti kovojančius,
kaip tik apsisloja

ir mes nustojam ir ap-
sispakinam, rodos, jau ka-
rė mūsų pabaigta. Teip ne-
gerai! Mes turim manyti teip:
Revoliucija yra kova tokio
būdo, kad ji turi ant valan-
dės nustoti, jeigu nenustu-
tų, tai labai daug nekalto

svieto išnyktų.
Kartu su žmonių su gink-
lais pasikėlimu, eina ir moks-
liška propaganda. Kad pa-
rodyti žmonėms, kaip jie ga-
lėtų atsiekti geresnį gyveni-
mą. Per tokią propagandą

arba platinimą mokslo, dide-
lės minios žmonių susipran-
ta ir pereina į šoną laisvės
įšiekantiems, toki būva užka-
rianti su mokslo. Tikra ka-
rė eina tik su laisvę ir turčiais

kurį maza dalis teyra, o
kraujo praliejimai randasi
tik tarpe pačių vargšų. Ant
paveikdos darbininkai užpuo-
la ant dvaro; dvaro savini-
kas negriebia muskietą ap-
ginti save, bet partraukia

kareivius, kurie pats būdami
vargšais išveža turčių į mies-
tą neužgautą, o patys sugrįžti
muštis su darbininkais.
Kodėl jie teip daro? aišku,
jog dėlto, kad nesupranta,

kuom jie yra. Mokslas juos
gali atvesti ant supratimo.
Taigi jeigu kartas nuo kar-
to ir apsisloja revolucija
tikra ir plati, tai nereikia

mislioti, kad jau jos galas.
Galo revolucijos Rusijoje ne-
bus, pakol vargšai gyvento-
jai neatsikvėps liuos ir ne-
galės savimi valdytis.

Mumi amerikiečiams ne-
reik nustoti ir silstėtis pova-
liai, bet nuolat reikia rinkti
pinigus ant revolucijos ir
ruošti į pagalbą saviškiems.

Kova nepabaigta, kova eina
pirmyn. Mes ją—Revoluci-
ją nestabdykim, nes tą dary-
dami, tik daugiau gyvasių
ateityje paazudysim. Eikim
visi prieš carą ir patys mo-
kikimės savimi valdytis.

Latviai smarkiai
kovoja.
Latviai nuo seniai turėda-
mi savo mokslą, nors pradi-
jęse mokyklose stovį arčiau
prie širdies savo motinos—tė-
vynės ir geriau supranta,

kas tai yra laisvė. Smarkiai
kovoja už savo tiesas ir nes-
gaili savo kraujo. Jie nega-
li žiūrėti ant tokių nelabys-
čių: kur vargšas žmogus turi
būti šunim pono, šunim caro

ir dar šunim kunigo.
Dabartiniam laike latviai
užrašė savo garbingus darbus
į istoriją, kokių Latvija ne-
pamena.

Londono Kronikl kores-
pondentas aprašydamas Kar-
landijos padėjimą sako teip:
1819 metuose prastieje žmo-
nės buvo paliuosuoti nuo po-
nų, bet paliuosavimas buvo
tik tuščia kalba, nes pagal
statistiką padalinimo žemės,
galima matyti, kur paliuosuo-
tas žmogus gali pasidėti.

Kurlandija turi 6.553.000 ak-
rų žemės, iš kurios 2.643.000
akrų užgrobita ponų—vokie-
čių ir padalinta į 529 dvarus,
iš kurių vienas su 170.000
akrų žemės, vadinamas Dou-
gaugai priguli vokiečių Von
Osten Sacken'ui. Caras tu-
ri pasisavinę 1.418.000 akrų,
tai vargšam žmonėm lieka-
tik 2.425.000 akrų. Skait-
lius mažų žemės valdytojų

650.000 žmonių. Tarpe pa-
skutinių teipgi raudasi tokių
kurie kriaudžia didžiąsą da-
lį grintelinkų.

Visi turčiai su daugeliu ze-
mių yra paliuosuoti nuo mo-
kėjimo mokėsiu dėl palaiky-
mo mokslainių, bažnyčių ir
taisymo kelių.

Kunigija ir bažnyčios yra
po valdžią turčią, nors para-
pjos žmonės moka pinigais
ant jų palaikymo, bet jie ne-
turi jokios tiesos prie jų.

Kunigai yra jauni ištvirkę,
daugiausia laisvamaniškos
dviasios, prie ko pridėjus,
jog jie yra laisvamanišai ne-
iš persitikrinimo gamtos

mokslų, tik yra pertikrinti
turčių lėbavimais, jie biau-
riusius įnagius vartoja, kad
su biauzybėm peklos gashin-
ta žmones ir teip suvaryti
juos į maišą ponų ir caro,

kurie nenustoja gėrę žmonių
ašarų. Koznas pasipriešini-
mas vargšo prieš valdžią ar
turčių buvo koznas nedėlios
pamoksluose, trėmė, mynė
nuos žmones, kurie nenorėda-
mi sušalti parsinešę glėbį

maikų iš pono girios, arba
nekuris nusistūmė nuo savęs
girtą carą berną, užtai kuni-
gai juos keikė už nepaklus-
numą.

Mokslainės teipgi tik po
globa ponų, ypatingai pirma
1885 metų—pirma nekaip
caras pradėjo varyti biau-
rusifikaciją. Kada mokslo
ir kitos dvasiškos mokslainės
yra ponų ir caro rankose, to-
kiu būdu jiems sekėsi išau-
ginti vargšo žmogaus vaiką

teip, kad ant savo tėvo ir
motinos žiūrėtų kaip ant gy-
vulių ir ant paliepimo caro
gatavi nušauti.

Virtokita gadyne.
Metuose 1895 Kurlandijoje,
Latvijoje ir Estonijoje Socijal-
demokracija įgydė savo šak-
nų: pradėjo skaityti, protauti,
ir tūkstančiam žmonių nuo
akių nusmuko ličina, ką pi-
rma laikė už pakutą, dabar

tas pasirodė griekas, kur pi-
rma lenkė galvas, dabar į
viršų pažiūrėjo. Žodžiu sa-
kan, įgavo mokslą teisybės,
kurį Kristus seniai pradėjo
skelbti.

Dabar jauni jaunikačiai
nuėję į bažnyčias, o išgirde
kunigą keikentį darbininkus,
matė kaip kitam sone stovėjo
turčiai ir klausėsi tu pamoka-
lų su pamėgimu. Vargšai
žmonės pradėjo kelti buntus
bažnyčioje, ėmė atsakinėti
kunigui sakančiam pamoka-
lą, jog jis meluoja ir kitokių
būdų.

Ponai ir kunigai nemiego-
jo: jie ėmė skelbti, kad soci-
jalistai esant bedieviai ir t. t.
daugelį silpnųjų teip perkal-
bėjo, tie ištikimai liko tar-
nauti carui ir ponams, bet
tūkstančiai išsitobulino ir
ir šiandien tuos kraujo čiul-
pijus išvaikė iš dvarų ir ku-
riuos jie vargiai gaus progą
sugrįžti.

Paskutinės žinios
iš revolucijos.
TIELISE 30 sausio Kau-
kazijos valdonas jėnerolas
Griaznof tapo su bomba už-
muštas. Revoliucionierius
buvo pasirėdęs į maliorių,
nešėsi bombą su dazais, ku-
rioje turėjo pamerktą bom-
bą. Gubernatorius pamisi-
no, kad koks maliorius ir ne-
pasirėdęs, o gubernatorius
prieš jį išmetė bombą, kuri
darbą savo atliko, užmušda-
ma gubernatorių.

Žinios praneša iš—Kutais,
Kaukazijoje, jog gubernato-
rius Starocielski turėjo susi-
nošimą su revoliucionieriais,
už ką jį caras nuo vietos at-
statė.

RYGA. 30 sausio žinios
praneša, jog Rygos moteris
susirinko į didelį būrį pas-
turmą, užmušė nekurios iš
vartos ir paleido suimtus dar-
bininkus; daugiausia savo
vyrus, brolius arba tėvus.

GOMELIS. Žinios prane-
ša didelį mūsų atsibuvusį Go-
melyje, 61 krautuvė tapo su-
naikinta ir 37 namais sudegin-
ti. Čionai suėmė vieną ku-
nigą iš Anglijos, kuris dali-
no pinigų revoliucionieriam
Anglijoj surinktus.

VLADIVOSTOKAS. Ži-
nios praneša didelį sukylimą
kareivių-marininkų prieš
valdžią iš priezasties suare-
stavimo vieno daktaro ir vie-
no agitatoriaus.

Kareiviai sudraskė maga-
zinus, pasiėmė muskietas ir
išlūnosavo suimtuosius.
Taigi tokios žinios parodo,
jog revolucija nenustoja.

Iš Amerikos.

Uždare malnas.

Wilkesbarre, Pa. 26 sausio
čionai tapo uždarytos Lehigh
Valley Coal Co. mainos per
vieną sanvaitę, kame 26 tūks-
tančiai darbininkų gauna
pašvesti. Uždarymas atsi-
ko iš priezasties nebuvimo
orderių—šteliamų.

Nenorl naštos.

Central Falls, R. I. 26 sau-
sio American Hair Clothing
Co. uždare savo fabriką iš
priezasties, kad 150 merginų
neapsima dirbti ant 10-ties

staklių už tą pačią mokesį
kaip pirma gaudavo dirbdam-
os ant 8 staklių.

Lincolnet norėjo.

Chattanooga, Tenn. 26
sausio susirinko apie du tūks-
tančiai ūkėsū imti 6 neg-
rus iš turmo ir linčiuoti, bet
per smarkią kovą policijos ir
milicijos turmas ir negrai ta-
po apginti.

Jau gal tūkstančių neg-
rų baisiausių būdu žmones
nukankino, ir vis jie puola-
si ant baltveidių moterų.

Mazian poterių, dangian aukų.

Hellertown, Pa. 26 sausio
buvo jankių bažnytinis susi-
rinkimas, ant kurių jie dau-
giausia gražiai per poterių
pasikalba. Tę pribuvęs ant
poterių teisdayrs De Bergh
sako: būtų gerai, kad mote-
rų daugiau prižiūrėtų stubą,
o ne būtų ant visokių nuo-
latinių pamaldų, palikę vyrą
be pagamto valgio ir drabu-
žių pilnus skylių.

Mexico City.

27 Sausio čionai užėjo baisus
šaltis ir sušalo net dvylika
skurdžių. Gubernatorius pa-
liepė uždegtas lempas laikyti
per naktį mieste, turbūt
kad būtų ant ko atsistilti. Ir
išdalino dikiškai kaldrų žmo-
nėms, kad nesušaltų.

Tai mat ir randas gelbsi
kaip jau pats galas parei-
na.

Viena diena.

30 sausio net trijose vieto-
se Amerikoje trūkiui susimu-
šė, kame 7 ypatos gavo smer-
tį. Vienas susimušė ant ge-
lezinkelio Sea Board—Air Li-
ne 4 užmušė; Santa Fee ge-
lezkelio čionai nieko neu-
mušė ir ant Great Northern
Montanna tris užmušė.

Žinios iš pasaulės.

Copenhagen. 29
sausio Kristijonas IX, kara-
liu Denmarkijos — tėvas
Grekijos karaliaus Jurgio,
tėvas karalienės Angli-
jos, diedukas Norvegijos ka-
raliaus. Numirė su širdies
raliga. Jo vietą užima jo sū-
nus Fredrikis Danijos kuni-
gaikštis. Kristijonas IX iš-
buvo karalium 43 metus, at-
sizmėjo tuom, kad šunis la-
bai mylėjo ir dukteris užau-
gino dėl kitų kraštų monar-
kų.

—o—

Tukum, Kurlandijoje
Žinios praneša, jog 29 sausio
revoliucionieriai užmušė ka-
nigaigstį Landsdorfa ir baro-
nieną Roenne, laike kada buvo
išvaziavę šviežio oro pagau-
dyti.

—o—

Pekinas, Chinai.
28 sausio žinios praneša, jog
Chinai artinai prie revoluci-
jos. Studentai universiteti-
s pradėjo didelę propagandą
numesti visą uzburtą ir pa-

smirdusę karalystės galybę.
Jų priezodis' kad Chinai bū-
tų Chinų, eina plačiu keliu.

—o—

Paryžius Sausio 27
žinios praneša gandą jog pa-
ryžiujė susitvėrė organizacija,
kurios mieris yra išdailinti
žmoniją. Prigulinti į šitą or-
ganizaciją negal apsivesti pa-
kol gydytojai nepripažista,
kad jaunieje, viens kitam
rinka. Morališkas gyvenimas
teip-gi akyvai apžiūrėtas.

Po apsigedimui duos pašelpą
minterims kad esančios moti-
nom neturėtų vargti.

—o—

Brusels, Belgijos. Iš
čionai žinios praneša, jog
muringi pardavystė eina pil-
nam bujojime mieste Fez. Už
parduodamuosius murinus
moka už vyriskus nuo 10 iki
100 dolerių; už moteris moka
nuo 100 dol. iki 400 dol.

Mieste Brusels Belgijoje,
iš priezasties visokių mašinių
ir prietaisų 44 tūkstančiai
darbininkų neturi darbo, ir
žinoma eina kaip valkatos.

Tiesų miuisteris išleido žinią
visiem tiesdariam ir kaimus ir
miestelius, kad tie būtų teip
malonę eukšti visus bedar-
bius ir turmus ir tų juos mai-
tinti.

Tas užmanymas labai geras,
nes vargšas žmogus turi eiti
į turmą, jeigu nori kiek at-
siliekti.

Vietinės Žinios.

Oras labai gražus; saulutė
kasdieną pasveikina, šaltis
visai mažas.

Kriaučiai menkai dirba.
Pereitą utarninką užsidėgė
laivas Bohemian, ant kurio
sudegė 800 pundų vatos.

Žieminėje dalyje miesto,
koks nors piktadarys nukir-
po daugeliui mergaičių plau-
kus.

1600 kunduktorių ir brėk-
monių ant Boston Maine ge-
lezinkelio gavo padidinimą
algų ant 7 procentų.

Italijonas Volack pereitą
seredą norėjo pasiskandinti
šokdamas nuo tilto ant Char-
les upės, bet jo kokinės ran-
kos nedavė paskęsti ir likosi
vėl ant vargo išgriebtas.

Emma Goodrich, lietuvai-
tė 12 metų ir Lena Lungreen
iš Cambridgeport prapuolė
kas-zin kur.

Majoras Fitzgerald prakal-
boje ant Paul Revere salės
kalbėdamas į Prince Edward
kliubą rodijo visiems ženyti.

Pereitą utarninką 30 Sau-
sio net 9 nauji sąnariai prisi-
rašė piie Lietuvij Beno, be-
tėvė visi iš Cambridgeport ir
visi jauni vaikinai

Pereitą nedėlią 28 sausio
susitvėrė kliubas užlaikyti
knygyną. 32 sąnariai prisi-
rašė. Mokestis ant mėnesio
tik 10 centų. Knygynė bus
visos knygos be skirtumo ir
visoki laikraščiai. Vieta bu-

po bažnyčia saleje. Prez.
kliubo išrinktas p. Liutkavi-
čia.

Jaunikaitis Mikolas Venis
ir pana Ona Sabiniūtė ims
sliubą 11 dieną Vasario.

Andai pulkas lietuvių vai-
kų ir mergaičių buvo išpažin-
ties šv. Petro ir Povylo airių
bažnyčioje. Airiai kunigai
pakakoja vaikam, kad lietu-
vių bažnyčia ir kunigas ne-
grazys. Sergėkimės nuo
mūsų tautos žudintojų, nes
jau nevieną kūdikį lietuvių
airiai į bombas pavertė.

Susivaziavimas Amerikos
lietuvių Philadelphijoje.

Politiškas iš visos Ameri-
kos lietuviškų jų atstovų su-
sivaziavimas atsibūs 22 d. Va-
sario 1906 m. Sesijos prasi-
dės 22 dieną rytu, ant kurios
tai dienos užkvičiame visas
Amerikos lietuvių organiza-
cijas prisijusti savo atstovus.

Pasitikime, kad lietuvių at-
jaus svarbą šito susivaziavi-
mo ir neatsikaks atsiųsti sa-
vo pasiuntinius. Atstovai
gali pribūti nuo draugysčių,
nors 30 išsiskirti, ar net
parakvijų, kauočių, ar net
miestelių, koliknių, apskri-
čių ir t. t. Menkiau skait-
lingos sąnariais kuopos arba
draugijos gali atsiųsti dale-
ba tris, susidėję vieną delega-
tą. Kadangi laiko neperdaug
liko, tai godojamus tautie-
čius ir tautietes užkvičiame
tuoj pradėti tame dalyke dar-
buotis ir rinkti atstovus.

Uzkvičiame šitą visotiną
Amerikos lietuvių susivaziavi-
mą, susizinoję pirm to su
kuriois laikas daleido susi-
zinoti organizacijoms ir šiep
jau tautiečiais.

Varde 22-jų susivienijusių
Philadelphijos draugysčių.
Komitetas

Tėmykite.

„Keleivis“ nepamilino iš-
eiti nė vieną dieną per prei-
tus metus, jeigu kur neatejo
tai pačto kalte, ne mūs. Nuo
dabar kaštuoja \$1.25 ant me-
tų, pinigų galite siųsti per
„Money Order“ arba regis
travotoj gromati. Kada no-
ri atsakymą gauti, įdėk už 2
c. stempą. Permainydamas
adresą parašyk aiškiai ir tik-
rai gatvės (stryto) vardą ir
paduok seną ir naują adresą,
pilnai su savo vardu ir pra-
varde.

PAJIESZKOM

2 zecerių; vieną gerai moka-
ntį drukoriską darbą, antrą,
kad nors kiek apsipaziūsi
su raidžių statymu. Miestas
linksamas gyventi: visokios
mokslainės ir kitoki žm-nėm
pritaikymai dėl pasilavūmo
ir pasilukmsninimo.

Atsiųskite „Keleivio“ re-
dakcijai.

LAUKAITIS LAIKRASTIS
"KELEIVIS"
Redakcija kas ketvirtą
Boston, Mass.
Rašydami į Redakciją, adresuokite:
A. Žvingilas,
P. O. B. 3232, Boston, Mass.
Norėdami atsilankyti atleiskite ant
52 E. Street,
South Boston, Mass.
The Lithuanian Weekly
"KELEIVIS"
Published every Thursday by
A. Žvingilas,
52 E. St. So. Boston, Mass.
Rates of Advertising:
One inch once \$.50
One inch one month \$1.00
One inch one year \$10.00
All communications should be addressed to:
A. ŽVINGILAS,
P. O. B. 3232, Boston, Mass.
Entered as Second-Class Matter
February 23, 1905, at the Post
Office at Boston, Mass., under
the Act of Congress of March 3,
1879.

— Tėvai, kaip tau sveiku-
jasi?
— Gerai, vaikai, o kaip
tau?
— Man taip jaučiasi, kaip
sienaut su šituo dalgiu.
— Jau su vaiku, žinau ta-
ką, jausmą, tai negali su-
tikti su tokiu darbu.
— Tėvai, tu nesutinki už-
tai kad nematai ką tai rei-
šti būti laisvą žmogum.
— Kaip tai, vaikai?
— Teip, tėvai, jog tu bu-
vai vergu visą savo gyven-
imą, tai visai nesupranti, kas
tai yra laisvė.
— Vaikai, tik aš turiu pro-
to tiek, kad gerą daigtą ga-
liu suprasti.
— Tai kodėl tu nesupran-
ti?
— As, vaikai, nematau ki-
tokio būdo, kaip galima var-
gą žmogų pagelbėti varguo-
se; man rodos, geriausia su-
ramyti jį gražiais žodžiais. Jei-
gu vienas iš mūsų vargų dar-
bininkų vargsta su turčiu,
suspaustas ir blogai laikomas,
geriausia jį gali suraminti, sa-
kydama, jog ponas, pas ku-
rį jis save pamsdė dirbti,
yra Dievo ant žemės leistas,
ir teip surėdyta, kad jis turi
tave kankinti, ir tas kanki-
nimas yra tik geras dėl ta-
vęs, kad po smert būtum
vertas apturėti geresnį gyve-
nimą. Tokis suraminimas
kenčiantį vergą priverčia
prie išsidėjimo savęs; jis
tik linksmiasi, kad jam
bus gerai, kaip numirs.
— Tėvai, toks suramini-
mas yra pravigingas, niekas
negali nieko gero gauti, jei-
gu save apleidžia.
— Kaip tai, vaikai, ogi do-
vanos už pakarą.
— Ne, tėvai, jeigu visi tie
būtų gavę dovanas gražaus
gyvenimo po mirčiai, kurie
buvo šuniškai ant žemės pri-
spausti, tai apie juos nebū-
tų galo aprašymo, nes jų pri-
spaustų buvo labai daug.
— Iš kur tu, vaikai, apie
prispaudimus gali žinoti, ka-
da-gi tavo močiutė sūno katik

atminė; kaip ji pasakojo, tai
dabar, sako, visai gerai gy-
venti, sulyginus su tos gady-
nės gyvenimu.
— Tėvai, močiutė galėjo
papasakoti, tik kas su ja at-
sitiko, bet knygoje daug-
daugiau galima rasti, ką tur-
čiai arba kunigaikščiai darė
su savo vergais. Koznas
žmogus, kuris skaito knygo-
se, ką turčiai darė su varg-
šais, ypatingai Rosijos kuni-
gaikščiai penkesešimtis me-
tų atgal, tai kožnam plaukai
atsistoja ir nejunta, kaip
muskietą nutveria į rankas.
— Ką-gi tu, vaikai, radai
knygoje apie tai tokio bai-
saus.
— Tėvai, knygoje yra už-
rašyta, kaip Rosijos kuni-
gaikščiai laikuose Mikalojaus
I, žmones mainė ant šunų,
nors tas žinoma, žmogų į šu-
nį nepavertė, bet parodo pa-
veikslą, jog žmogus buvo šu-
nės vietoje.
— Na, o ką daugiau?
— Daguiau, tėvai, knygo-
se yra aprašyta, kad ponai-
turčiai turėdavo labai gerus
laikus: balius ir iškilmes, per
kurias daug turtų sunaikino,
o jeigu vienas iš tarnų neti-
kėtai sunašė bliūdą, tai tokį
paduodavo policijos kotams,
kad berziuėm ryškėm nu-
plaktų, ir tą darydavo tik
dėl to, kad išspagioriojant
jiem buvo skandu žiurėti
ant pragaisties vieno baliaus.
— Na, o ką daugiau?
— Tėvai, knygoje aprašo,
jog kada ponui užėjo noras,
jisai pašaukdavo vergus nuo
16 iki 20 metų ir prisakyda-
vo, jog tas ir tas, su ta ir su
ta turi apsivesti, duodamas
laiko kelias dienas, ir prisak-
ymas turėjo būt išpildytas
be jokio atsakymo.
— Tai šitas, man rodos,
nebuvo blogai, kad galėjo su-
eiti sau į porą.
— Tėvai, tik rodos,
užtai kad tu nesupranti,
Koznas vaikas turėdavo pa-
siskyrę su mergina, o kada
ponas liepdavo jam visai su-
nepatinkančią ženytis, tai
daugelis sau smertį pasidaro.
Tai matai, kas tai yra nuolau-
kumas, ir kur nuolanku-
mas netinka.

Korespondencijos.

Springfield, Ill.

Darbuojasi dėl tėvynės labo.
Persiskyrė su šia pasaule.
Dabar eina vidutiniškai. Ra-
šo D. J. Puišys.
24 gruodžio draugystė
„Lietuvos Sūnų“ turėjo savo
susirinkimą, ant kurio neku-
rie tautiečiai širdingai išro-
dino, kaip šaukia pagalbos
mūsų broliui, kovojanti už
lašvę Tėvynės—Lietuvos.
Draugystės šaukariai įnešimą
priėmė ir padovanojo \$10,
prie ty dar esanti susirinki-
me sumetė kelis centus. To-
liu V. Černauskas ir P. Bu-
kevičius surinko pašalinius
tiek, kad pasidarė \$26.50.
Pinigai tapo nusiųsti į „Lie-
tuvos“ redakciją. Nors ne-
didelė auka dėl miesto kaip
Springfield, bet tikimės, jog
kitos organizacijos čionai iš-
sandios neatmes tą paveiklą
ir jie surinks kiek galėdami
ant to švento darbo, kuris
dabar eina mūsų Tėvynėje.
Dabar, broliai, jau laikas
mumi visiems sukrusti, ne-
žiūrint ant nieko, rinkti au-
kas ir šelpti kiek galėdami.
Dabar eina kova tarpe caro
ir milijonų žmonių. Caras
skrečia savo milijonus rublių,
surinktus pirma nuo žmonių;
mės-gi neturime jokios suė-
džtos kasos, todėl patys turim
dėti aukas, nes pinigais pini-
gas tai gali viską padaryti;
gali mus ant amžių paliuo-

suoti iš caro verguves. Šia-
dien duotas centas už laisvę
Lietuvos yra labai svarbus
dėl mūsų ateities.
7 ir 11 sausio persiskyrė
su šiomis svetimi mūsų brangus
brolius, Vincas Balkus ir sese-
lė, Petronėlė Mikulienė po-
tėvais Minevičiūtė. Abudu
paėjo iš Suvalkų rėdybos,
Kalvarijos pavieto. Tai bu-
vo dorūs žmonės ir labai
linksmo būdo ir jauni. Vin-
cas Balkus sakė turis brolių
ar giminių Shenandoah'riję,
Pa. P. Minevičiūtė sakė, turi
giminių Mahanoy'uje City,
Pa. Vincas Balkus prigulė-
jo prie Lietuvos Sūnų drau-
gystės; gyveno apie 3 metus
Springfield'e, vėliau persike-
lė į Beckwerz, Ill., kur jį
patiko nelaimė, nes į porą
sanvaidių tapo kastynėse už-
mūstas. Likosi palaidotas
ant katolikiškų kapinių.
Darbai pas mus eina vidu-
tiniškai, ir pribuvusiam ne-
sunku gauti darbą. Žiemos
iki šiolai teip kaip ir nebu-
vo, ir dabar visai nešalta.

Nashua, N. H.

Užtai miegam tautiškai, kad
neskaitom laikraščiu. Au-
kų surinkta. Rašo
J. Bakanauskas.
Mės Nashua'ies lietuviai,
pradėdami akis atmerkti,
mislina, kodėl mes teip il-
gai miegojom, kada mūsų
broliai seniai po visus kam-
pus darbuojasi ant visokių
reikalų. Priežastis ta, kad
pas mus visai mažai randasi
skaitantį laikraščius; na, ir
iš kur ką žinosi, jeigu neska-
tai. Vietinio gyvenimo aty-
da paima visą mūsų mislį, ir
jau rodos, niekur niekas ne-
sirado, kaip tik Nashua, o
kas Nashua, je darosi, tai vi-
siem žinoma. Bet mat klai-
da: žmonės darbuojasi, ypa-
tingai visų kraštų lietuviai
dabar dirba kiek įmanymai,
kad ką gero padaryti dėl Tė-
vynės—Lietuvos.
Žmonės, kurie neskaito
laikraščių, labai žingaidu,
kur dingsta surinkti pinigai
ant revoliucijos ir t. t., na, o
kad skaitytų, tai žinotų, ma-
tytų, kaip juos surenka ir
kur nusiųdžia.
20 Sausio buvo vestuvės p.
Antano Klimo su pana Aleš-
kevičiute. Ant vestuvių kas
žin kas iš kampo paminėjo
apie revoliucijos aukas. To-
liu S. Zapėnas pradėjo ais-
kinti, jog aukos neatbūtinai
yra reikalingos dabartiniam
padėjime Lietuvos, ir teip
draugai pritarė ir sudėjo po
kelis centus. Jaunikis A.
Klimas ir J. Bagdanavičia
davė po 1 dol. Po 50 c.—
V. Judeika, F. Glebus. Po
25 c.—P. Žilionis, S. Zapė-
nas, M. Milius, J. Bieliauskas,
M. Zaleckas, J. Jozaitis, V.
Kvaraciejus, V. Aleškevičius,
B. Paltanavičia, L. Karsokas,
S. Orbašius, M. Bartis, M.
Ploktis; du po 15 c., penki
pv 10 c., keturi po 5 c. Viso
pinigų surinkta \$7.40 ir pri-
duota Bostono Revoliucio-
nierių Komitetui.

Haverhill, Mass.

Paliko duris nerakytas, pa-
rėjus rado vagį, pinigų pra-
puolė 12 dolerių. Rašo
J. Jurgelėvičia.
Pereitą sanvaidę pas p.
Stankų atsitiko teip: vyrai
visi išėjo į darbą, gaspadinė
palikus nerakytas duris nu-
ėjo į krautuvę; kada po valan-
dėlės sugrįžo, atrado kokį
anglį savo stuboje, kuris sa-
kęs atėjo vandenio apžiūrėti
ir tuojau išsinešdino per du-
ris. Moteriškai puolė į gal-
vą pažiūrėti į komodę, ar ne-
paėmė pinigų, ir išties užtra-
do, jog buvusius 12 dol. tas
bomas išsinešė.

Jau tokių šposų atsitiko
labai daugelis, kone kas san-
vaidę laikraščiai praneša apie
šelmystę, bet kas neskaito
laikraščių, nemoka nė pasi-
vakuoti. Lietuvių dury
paprastai atviros, o burdin-
gierių visada bankos randa-
si kuparėlinuose, kartais pas-
zyda, o daug ir pas kitus,
kurių negalima užtikėti. Da-
bar jau ir bankieriai vagia,
kaip-gi gali tikėtis, kad kiti
neimtų radę, kaip pamestus.
Skaitykite, broliai, gerus
laikraščius, o išgudrėsite ir
mokėsite apsiavakuoti.

Rochester, N. Y.

Visos draugystės laikė susi-
rinkimą kartu. Merginos at-
bunda. Rašo
Vargšas.
Žiema lengva, sniego nėra.
14 sausio draugystės ir kuopos
laikė savo susirinkimą
vienoje svetainėje: „Dr. D.
L. K. Gedemino“, 69 kuopa
„S. L. A.“ ir kuopa „L. S.
P. A.“. Laikant susirinkimą
keli prisirašė prie minėtų
draugystių. Toliau buvo
perskaitytas raštėlis apie
aukas iš Rochester, paskiau
K. Valvada perskaitė straip-
nelį iš Organo su „Naujais
Metais“, tą pabaigęs valandė-
lę pakalbėjo: nurodė blogas
puses surėdymo, vargus mie-
gančių darbininkų ir lėbavi-
mus apskirčių turčių, kalbi-
no prie skaitymo ir t. t. Li-
nksmiau darosi, kad mer-
ginos pradeda susiprasti, i-
masi prie skaitymo ir labai
greitai tobulinasi prie visko.
Reikia tikėtis, kad geresnė
ateitė ateis, jeigu visi rūpi-
simės apsisivesti ir tikrai dar-
buosimės savo tautos sąna-
rius prie to prikabinoti. Nie-
ko geresnio negalim tikėtis,
jei nesilavinšim. Kaip
išsilavinšim, je niekas mūsų
skriaustų.

New Britain, Conn.

Susijudino šelpit revoliuciją,
daugelis nesupranta. Dar-
bai eina gerai. Rašo
Skaitytojas.
Darbai eina gerai. Neku-
rios dirbtuvės dirba iki aš-
tuonių vakare, bet žmonių
be darbo vis randasi.
Čionaitinės draugystės
teipgi pradėjo svarstyti apie
pašelpimą kariaujančių už
laisvę Lietuvos. Nekurios
paskyrė iš kasos pinigų ir
paskyrė kolektoarius rinkti
po miestą. Vienok nemažai
priešiniai daugelis, kurie
nesupranta, kas tai yra re-
voliucija, tai šneka, jog tai
apgavystė; toki žmonės, ži-
noma, nesupranta, ir negali
būt kaltinami; jie nieko ne-
skaito; niekur neina klausyti
prakalbų. Būtų gerai, kad
kunigas paaiškintų bažnyčio-
je apie tai, paimdamas tēma,
kaip Kristus vijo svieto mo-
nelininkus iš Jeruzolimo baž-
nyčios teip ve Rosijos žmo-
nės nori nusikratyti kraujo
gertojus.
Tai būtų gražus pamoks-
las. Vyskūpas visai nežino-
tu. Reikia tikėti, kad airiai
su Anglija kariautų, tai baž-
nyčiose būtų gerai pagarsi-
ta. Kodėl to negali Lietu-
viai?

Lawrence, Mass.

Mokinasi rokundų. Pasky-
rė aukų. Rašo Niekas.
Nebijąs.
Lawrence lietuvų yra vi-
sokių: yra suprantančių, ra-
mynių, bet yra ir labai blogų,
labai daug geria, tankiai mu-
šasi—laikė 6 mėnesių 2 žmo-
nės užmušė. Prie to labai
priverčia juos girtybe.
Iš dalies gal labai daug
prie gėrymo priverčia žmonės
čionaitinis labai prastas van-

duo; nes negardus gerti ir
nesveikata. Vienok retai gir-
det nusiskundimą ant vande-
nio, nes mažai kas vandenį
geria. Kaip tik suėjo 2-3
tai vienas į kartiamą trau-
kia, ir jeigu netrūksta pini-
gų, tai ir nežino kada nu-
stot gerti. Iš to kyla daug
nelaimių. „Lietuvos Sūnų
Dr.“ ant paskutinio savo su-
sirinkimo paskyrė 25 dol.
ant revoliucijos. 21 sausio
buvo parengtos prakalbos
ant Fords Hall. Kalbėtojai
buvo kun. Jasaitis, J. Rut-
kus, J. Danilavičius ir kiti.
Aukų surinkta apie \$28. Vie-
nų vakarą ant sanvaidės jau-
ni vyrai susirenka ir mokina-
si rokundų, kurių pamokina
S. Gilius dykai. [Kur jų su-
sirenkat, praneškite, tai ir
kiti pas jus ateis ir pasinau-
dos. Jūs, kurie suprantat,
kas gerai, pasisaukit ir kitus.
Rėd.]

St. Louis, Mo.

Nekurie tautiečiai darbuo-
jasi ant tautos labo; kiti dar
miega po senoviai. Dora
mergelė pasimirė. Pataisy-
mas pašalinio koresponden-
cijos. Rašo „T. M. D.“ ir
„S. L. A.“ sekr. J. K.
Vasiliauskas.
Pas mus nieko svarbaus
tuom tarpu negirdėt. Vieni
lietuviai ir labai darbuojasi,
kad pagelbėti atgyjančią
mūsų Tėvynę, kiti po senov-
iai tebe miega, daugiausia
priešingi visuomeniškiems
darbams, jie nepratę rūpintis
apie nieką kitą, išėjus sei-
myniškus reikalus. Pradžio-
je šių metų susitvėrė čionai
kuopa „S. L. A.“ 115-ta, kuri
dabar turi 12 sąnarių, ir dar
yra viltis, kad ji pasidaugis.
Šv. Kazimiero Draugystė tu-
rėjo balių per naujus metus,
ant kurio pelno pribuvo apie
60 dol.
Po baliui buvo įnešta, kad
paskirti auką ant revoliucij-
jos. Bet tas klausymas liko
si atidėtas ant ateinančio ni-
tingo: tikimosi, kad drau-
gystė ir toliau nepamirs to
klausymo, nes dabar yra
svarbi valanda duoti pagel-
bą Tėvyniai.
13 Sausio pasimirė Biruta
Milvidziūtė, duklė godotino
draugo A. Milvido. Birutė
buvo tik aštuonių metų me-
gaitė, bet visas jos pasivedi-
mas žadėjo labai dorą Lietu-
vaitę išaugst. Bet nelai-
minga persiskyrė su šia pa-
saule, lai būna jai žemėlė
lengva, ir jos maloni dvasia
lai ilgai gyvena mūsų atmin-
tyje.
„Keleivis“ 3 numeryje pa-
šalinis rašo apie mūsų kraštą,
teip neaiškiai, kad sunku su-
prast, ar jisai kalba apie St.
Louis, Ill., ar apie E. St. Lo-
uis, Mo., paskutiniame mies-
te „T. M. D.“ visai nėra. Šv.
Kazimiero draugystė, kurią
Pašalinis pagyrė už tautišku-
mą, teipgi yra E. St. Louis
Mo. Būtų gerai, kad p. Pa-
šalinis arčiau prisizūrėtų, o
paskui praneštų.

Lawrence, Mass.

Aukos.
14 Sausio buvo mažas susi-
rinkimas pas P. J. Zablacką.
Susirinko keli jauni vaikai
ir merginos, ir kaip visur
teip ir čia randasi jaunųjų,
kurių mislįs visada atkreip-
tas ant Tėvynės Lietuvos.
Po nekuriu laikui pasikal-
bėjimo p. Petras Zablackas
ir A. Baronas užmanė pa-
rinkti auką ant revoliucijos.
Draugai, kurių širdis apgai-
lauja tėvynę, teriojama ka-
žokų, tuojau pristoję ir su-
metė aukas šie:
Konstantas Šašelka 50 c., se-
kanti po 25 c.: P. Zablackas,
A. Baronas, J. Strazdas, P.

Aslupėnas, J. Piragis, K.
Latvėnas, J. Aršėnas, M.
Daunis, K. Daunis, P. Čibas,
J. Sultis, Merginos: A. Za-
balėkiūtė, A. Maskliūtė, V.
Nevieritūtė, J. Zablackas 15po
15 c., dar penki davė po 10
c. ir 2 po penkis centus, teip
kad iš viso pasidarė \$500, ku-
riuos pridavėm Bostono Rev.
komitetui.
Visi čionai aukavusieji
buvo vien-tik jauni vaikai
ir jaunos gražios mergutės,
kas yra labai malonu, nes vi-
si jau pabundam gelbėti savo
brangią Tėvynę—Lietuvą.
Kas plėšė mūsų brangiu
līdzą, kas priverė mus išsi-
kelti už mūsų gražiausios Tė-
vynės—Lietuvos, tam siun-
čiam panieką. Kas kariau-
ja už mūsų laisvę, rūpinasi
Lietuvą padaryti liuosą, tiem
dedam aukas, o vėliau pin-
sim jiem liaurų vainikus var-
de jaunųjų. P. Zablackas.

Naujas Lietuvio Liuterono laikraštis.

Rašo tikras Lietuvos.
Daugelyje vietų lietuviai
liuteronai su nekantrumu
laukia neužilgo išsienčio
pirmutinio liutuviškojo ka-
boje liuteroniško laikraščio,
kurio vardas bus „Tiesos
Draugas“, spaudinšis vokiš-
komis raidėmis, kaip papras-
tai pas lietuvius protestonus
yra daroma.
Kaslink kalbos ir rašybos,
išleistojai ketina laikytis šių
dieninės dvasios t. y., nesipuo-
šti barbarizmu. Išpra-
džių laikraštys ketina išleiti
2 syk ant mėnesio, toliau jei
pasirodys, gal išleis ir tan-
kiau. Redakcijos adresas
toks: „Tiesos Draugas“ Pub-
Co., 1512 S. Junipiter St.
Philadelphia, Pa.

Keleivis.

Sveiki, sveiki, sveiki
Broliai ir sesutės!
Štai vėl parnešu
Aš jumi žinutes.
Jūs ne nespaunuojat,
Kiek yr nedorydij.
Tarpe mūsų brolių
Kiek yra biauurybių.
Štai ve Worcesterj
Vestuvės vėl buvo,
Ant kurių revoliucija
Tikra viešpatavo.
Ant Alem gatvės,
Žinot pusiau kalną,
Mūsų broliai gaudė
Patrakusį vėlę.
Alaus ir degtinės
Buvo privaryta,
Antgale protas
Visų pagadytas.
Vienas tuojau peilį
Gerą išsitraukė
Ir išsiziojęs
Latro balsu šaukė:
Visus išbadysiu
Kaip varles,
Ar nematot,
Kad esiu pasiutęs.
Kraujas tuojau liejos
Ant grindų ir sienų.
Kiti valkavojos
Pasiėmę už plaukų.
Tai buvo pulkas
Tikrų kanibalų.
O ne mūsų brolių
Tikrų lietuvių.
Jie vėlnio apstėsi,
Tamsybės tarnai,
Jie žemina vardą
Mūsų tėvyniai.
Kai tranai tik geria
Smarvę žydų sumaišytą.
Būtų geriau, kad smalą
Jie degančią rytų.
Na, o kad pasakysiu,
Kas Lawrence daros,
Tai kito perveidus
Byrės ir ašaros.
Ant canal stryto
Pas Karalienę.
Pradėjo virti
Bobos lapienę.

Mat tų alų
Ir guztų nešė,
Pakolį delaimę
Viena neipnolė,
Dabar jau net bėlas
Statyti reikia
Net Karalienę
Ir verkia ir keikia.
Ot tai tau panie
Toki cigaretai.
Rūkyk, kad geresnių
Tu nematai.

Moterim ir merginom.

Moterų Politika.
Koznas gyvas daigtas pa-
saulėje rūpinasi apie savo
aplinkybę, kad aplinkybės
būtų atsakančios dėl gyveni-
nimo. Rūpestis apie ap-
linkybes galima vadinti po-
litika, nes tokiu būdu žmo-
nės taisosi sau gyvenimą išto-
lo ir rūpinasi, kad nereiktų
su vargu susitikti akis į akį.
Paziūrėjus į daugelį lietuviš-
kų moterų ir merginų, reikia
giliai širdyje verkėti, nes gy-
venimas jų—amžina prapul-
tis. Štai motina su penkiais
kūdikiais apleista jos vyro
be pastogės, be duonos, be
cento pinigų baigia savo sve-
katą vien tik rūpesčiu. T
pati moteris penki šeši met-
buvo graži jauna mergelė,
numylėtas draugas glamor-
josi prie jos, kad tik paver-
ti jos meilę ir gauti
amžiną draugę.
nėra prie jos šon-
kūdikiai palikti an-
teip tos gražios mergelės gy-
venimas į penkis metus per-
sivertė į baisų vargą. Ku-
gi ji kalta? Kaltybė jos nie-
kuom nedidesne už jos drau-
go, kuris buvo visame prie
praplatinimo didelės šeimo-
nos, kad užganėdinti nesu-
tvarkomą jo vorvuliškumą,
dabar, kada keturi penki kū-
dikiai, ištiesę rankas šaukia:
tėveli! kada dešimtis ranku-
čių apkabina jo brutališką
kaklą, ir šimtai bukių puo-
la ant jo veido ir rankų nuo
niekuom nekaltų kūdikių, jis
tėvas pastoja bailiūnu, apsi-
lėdėliu, nesubrendusiu būti
tėvu; jis meta viską, pasi-
biauri savo locnu darbu ir
palikęs savo kūdikius ir nu-
skriaustą moterį varge, išbė-
ga, kur jo akys ir ausys ne-
matytų to biaužiausio apsi-
kimo. Oh, tu bailūne! tu ne-
vertas žmogum vadintis,
jeigu tu neatjauti prapulties
savo numylėtos moteries.
Vietoje tavo pradžėjimo my-
lėti ir neapleisti jos, tu ar-
šiau zvėries laukinio padarai,
palikdamas apkrautą moterį
su kūdikiais ant vargo.
Merginos, kurios pasiekia
metus, kitos dar tik iš kūdi-
kio drabuzių išsivystę, įpuo-
la į nagus nelaimingų vitvy-
lių. Gaila tų minkštų širdė-
lių, kurios ant pamojimo su
pirštu, lieka su širdžia pa-
vežros. Teisybė, mės visi
esam surakinti vergai gam-
tos, kuri duoda mums tuos
pajautimus ir, rodos, žiūri
ant mūsų, kaip motina, ar mės
mokėsim su tais pajautimais
bovintis neuzgavę savo kūno
arba visiška nenuzudę. Gam-
ta visai nesirūpina apie mūsų
kentėjimus arba prapulti,
nes mės niekad negalim pra-
pulti iš jos globos. Ir var-

guose
ja mę
ida k
fos t
inks
bersta
tiem.
bėje, i
kit ir
ve j to
Šim
galvor
marna
esanč
ajau
argu
Nie
jų var
rie sav
čius; i
groma
ranka
bos: „
aš paj
tokių
gelbė
sizudy
likstu
tau v
Sut
tuos i
la, ka
paėin
žmon
ta.
Ko
kiem
ma s
nes si
gui si
teisy
tosi b
ir to
protą
stumi
tai g
stoki
didži
randa
gul z
disi t
loca
aš p
neik
ega
žeda
ro ga
nės s
sišve
M
pag
Mi
svarl
go k
Kai
kūn
sas l
kad
dirbi
tas v
išnė
leles
to, t
vimo
Di
moti
kio i
kūdi
daug
kaip
tyro
ileid
mai
don
kun
tina
bajė
dusi
smi
tu.
K
vier
kad
ba r
ti, l
kloj
su s
mie
visa
čius
nan
mė
i pa
nas
laba
gul
Sut
san
lim
ga.

du
nešė,
laimę
uošė,
net bėlas
eilė
nė
r keikia.
u panie
aretai.
d geresnių
ai.

pondencijas ir ap-
s Rėdystė neat-
ko.

n ir merginom.

u Politika.
gyvas daigtas pa-
pinasi apie savo
kad aplinkybės
ančios dėl gyven-
lpestis apie ap-
alima vadinti po-
toku būdu žmo-
sau gyvenimą isto-
si, kad nereikty
isitikti akis į aki-
daugeliu lietuviš-
ir merginų, reikia
e vertki, nes gy-
amžina prapulu-
tina su penkiais
leista jos vyro
be duonos, be
u baigia savo sve-
tik rūpesčių. T
s penki šeši met
jauna mergelė, i
draugas glamor
kad tik pavėr
ir gauti

SVIETIMUS
U SAKANT
DR. SOLOMON
LIKTI ANO

žios mergelės gy-
enkis metus per-
sų vargą. Kuo-
Kaltybė jos nie-
esne už jos drau-
uvo visame prie-
o didelės šeimyn-
žganėdinti nesu-
jo gyvuliškumą,
keturi penki kū-
a rankas šaukia:
a dešimts ranku-
na jo brutalisšką
ntai bučkių puo-
ido ir rankų nuo
kaltų kūdikių, jis
ja bailūnu, apsi-
subrendusiu būti
eta viską, pasi-
locau darbu ir
o kūdikius ir nu-
oterį varge, išbė-
akys ir ausys ne-
iauriausio apsi-
tu bailūnel tu
mogum vadintis,
atjauti prapulties
lylėtos moteries.
o pridėjimo my-
leisti jos, tu ar-
laukinio padarai,
apkrautą moterį
s ant vargo.

i, kurios pasiekia
s dar tik iš kūdi-
u išsivystę, ipuo-
elaimingų vitvy-
tų minkštų širde-
ant pamojimo su-
ta su širdžia pa-
eisybė, męsa, vi-
inti vergai gam-
noda mums tuos
ir, rodos, žiūri
ip motina, ar mę-
tais pajautimais
lgavę savo kūno
tenuzudę. Gam-
rupina apie mūs
arba prapulti,
kad negalim pra-
globos. Ir var-

guose ir kentėjimuose visa-
la mės esam jos kūdikiai,
ada kenčiam vargus, ji ro-
fos tasyk daugiau iš mūs
linksmis, nes gali mus
perstatyti kaip paveizda-
tiem, kurie gyvena linksmy-
bėje, rodos sako: „štai žiūrė-
kit ir nenustūmkit patys sa-
ve į tokią prapulti“.

Šimtai jaunų merginų su
galvom pripildytom tuščios
marnasties, trumpos mislies,
ėsančios tikrom vergėm savo
pajautimų kenčia baisius
vargus pasaulėje.

Niekas tiek nedatyrė apie
jų vargus kaip gydytojai, ku-
rie save gorsina per laikra-
čius; šimtai ir šimtai ateina
gromaty rašytų su drebančia
ranka ir šaukiančių pagel-
bos: „Brangūs daktarai, štai
aš papuoliau į vargą tokį ir
tokį, nedorėlis mane apgavo,
gelbėk mane! gelbėk! nes nu-
sizudysiu. Jeigu pagelbėsi,
liksiu tavo vergė, dirbsiu
tau visą gyvenimą“.

Sunku apmisliti apie visus
tuos šauksmus ir kartu gai-
la, kad tiek daug kentėjimų
paėina tik vien iš to, kad
žmonija nevartoja savo pro-
tą.

Kokią pagelbą galima to-
kiem vargšam suteikti? gali-
ma sakyti, visai negalima,
nes silpnai išaugintam žmo-
gij sunku duoti pagelbą, nes
teisybė, jam išvirkščiai ma-
tosi bailsus daigtas. Bet yra
ir tokių, kurios turi tvirtą
protą ir tik aplinkybės jas
stumia į prapulti. Tokiom
tai galima patarti: seseris pa-
stokit save valdanciom, tegul
didžiausia galybė jūsų kūno
randasi jūsų smegenyse, te-
gul žodžiai iš jūsų lūpų gir-
disi toki: „Aš, ir tik aš, esu
loca mano apieunka, ką
aš prarysiu, niekas mane
neįpaukš, tegu šalin, de-
negalim p nepainioti, de-
geda kovoti tik aš pati valdan-
ro galyb-
nės su savo
sišventę numi.

MIEGAS KUDIKIŲ.
pagal daktarą J. H. Greer.
Miegas kūdikių yra labai
svarbu, dėlto kad laike mie-
go kūdikio kūnas budavoja. Kaip jis guli, jo kožna dalis
kūno nustoja įsiveržimo, vi-
sas llinos ir palaidas teip,
kad kraujas gali pilnai
dirbti, nešti maistą, į išdirb-
tas vietas, budavoti kūną ir
išnešti iš kūno pagaditas da-
leles, tai su pagelba prakai-
to, tai vėl su pagelba kvėpa-
vimo organų.

Dėlto yra svarbu kožnai
motinai žinoti apie jos kūdi-
kio miegą, ir jeigu ji savo
kūdikį myli, tai nieku tiek
daug jam negali patarnauti,
kaip duodama jam ikvaliai
tyro oro. Čystumas ruimo ir
lleidimas oro yra geriausiu
maistu kūdikio kūnui. Rau-
doni kūdikių veidai, pilnas
kunas parodo, kad jiems mo-
tina tyra ora parupina. Iš-
baję, išblyškę rodo, jog yra
dusimami per naktis su pa-
sumirdusiu oru, kitų iškvėpu-
tu.

Kudikį reikia pratinti
vieną gulėti; reikia prižiūrėti,
kad vėjas ant jo nepuštų ar-
ba netrauktų; reikia prižiū-
ti, kad nenusipardytų užsi-
klojimo prisagstant šonuose
su spilkom; jeigu kūdikis ne-
miega iš nerviškumo gerai,
visą ypatingai užpakalį, pe-
čius ir strėnas nuprausti ei-
nant gult; kūdikis penkių
mėnesių išmiega 20 valandų
į parą, vėliau miegas mazi
nasi. Paaugusiems kūdikiam
labai sveika, kad gauna pri-
gulti po pietų valandėlę.
Sunku viską išpildyt varg-
šam žmonėm, bet užtai gai-
lim geriau suprast savo var-
gą.

ISTORIJA APVAIKSZ- CZIOJIMO

22-ros Sausio arba
KRUVINOS NEDELIO S.
Bostone, Mass.

22 Sausio jau nuėjo, pakėlus didžiau-
sį paniekimą carui už nuzudymą dau-
gelio nelaimingų darbininkų pereituose
metuose.

Peržiūrėjus visas žinias, net skaudu
žiūrėti, kad lietuviai niekur su būriu ne-
prisidėjo prie to apvaikščiojimo, nors gal
kaip kur ir buvo jų prisimaišiusių tarpe
kitų tautų.

Bostono lietuviai kaip aukose, teip ir
apvaikščiojime pirmutiniai. Bostoniečiai
vieni visoje Amerikoje parodė ir užrašė į
pasaulės istoriją tą, kad štai ir mės esam
lietuviai, ir tų po caro valdžia mūsų bro-
liai vargsta ir neša baisiausį jungą; yra
kankinami ir mirčia žudomi. Taigi nebus
pro šalį parašyti visą istoriją mūsų susi-
rengimo.

Kam reikalingas apvaikščiojimas.
Apvaikščiojimas neatbūtinai reikalingas
buvo, kad primūtį carui jo žvėrišką darbą.
Kada draugas nelaimingai žūsta, kiti jo
draugai jį atmena tankiausia toje pat die-
noje, kada jų draugą nelaimė patiko. Teip
ir šitam reikale darbininkai pasaulės, tie,
kurie mislina, turi protą, vienas kitą va-
dina draugais. O kad caras išmūšė, nie-
kam nekaltų darbininkų, kelis šimtus, tai
metam suėjus viso svieto darbininkai tą
dieną apvaikščiojo. Kad darbininkai visos
pasaulės būtų tikram supratime, tai
būtų eję ne tūkstančiai tose parodose, bet
milijonai; vienok kad iš milijonų darbinin-
kų ejo tik tūkstančiai, tai matosi, kaip to-
li da nuo supratimo darbininkai stovi. Jei-
gu mės nebūtume tą dieną apvaikščioję,
tai caras būtų galėjęs misliti, kad jis gerai
padarė, išsaugydamas nekaltus žmones.
Nuo jo būtų paėmę paveizdą ir kiti krau-
jageriai, o ypatingai fabrikų ir visokių
darbaviečių turčiai neužsiganėdinančius
darbininkus būtų mėginę su švinu dau-
giau apmąlšiti. Bet tokis apvaikščiojimas,
kaipo užtarimas per vienos šalies darbinin-
kus už kitos, yra labai įstabus karaliams
ir turčiams, kurie sako, jog Dievas juos
leido spauti žmones. Kaip greit mės pra-
dėdam misliti apie tą didelę šeimyną pa-
saulės darbininkų, mės matom, jog visą
yra viena kova, kad gauti duoną, šilumą
ir reikalingus daigtus gyvenimo. Tad jei-
gu mūsų visų vienas siekinys, tad ir svar-
bu yra, kad darbininkai pasaulės vienybė-
je turi apvaikščiojimus, ir kartu suėję visi
savo mislis išaiskina.

Kas parodą užmanė Bostone.
Kaip žinoma, jog socialistai visos pa-
saulės yra susivieniję ir turi savo tarptau-
tišką komitetą Belgijoje, mieste Brussels.
Šitas komitetas turi susižiūrėti reikalus vi-
sų karalysčių ir visų šalių darbininkų.
Jeigu nekuriotie šalyje kraugeriai ima en-
gti darbininkus, tai komitetas duoda žinią
vijos pasaulės darbininkams socialistams,
kad tų ir tų jau mūsų broliai tokį ir tokį
vargą kenčia, reikia pašelpiti. Tokiu bū-
du į trumpą laiką visų kraštų darbininkai
siunčia aukas ir kelia žmones, kad visiems
parodyt darbininkų skriaudas.

Kada caras išsaudė žmones Peterbur-
ge, ir žinoma, socialistai pradėjo karą už-
tai iš visų kraštų imti, tad ir šitą 22 dieną
sausio paliepė švesti tarptautiškas Socia-
listų Komitetą Belgijoje, kuris po savo
valdžia turi apie 7 milijonus organizuotų
pasaulės darbininkų.

Bostone.
Bostone 22 dieną sausio pasirūpino
surengti Dr. M. J. Konikow ir Dr. Anto-
nette F. Konikov, gyvenanti ant 330
Shawmut ave. Minėti daktaras ir dak-
tarka yra seniai apleidę Rosiją, nes dar
būdami moksleinėje buvo nuziūrėti ir tu-
rėjo išsinešdinti į Šveicariją ir pabaigti
mokslą. Dėlto jų širdyse niekad negali
išnykti biaurus atminimas caro. Jie gavę
žinią, jog 22 bus apvaikščiojama po visą pa-
saulę pasirūpino šaukti visas Bostone
gyvenančias Rosijos tautas ir socialistus,
kad apvaikščiojimą padaryti pilnu, kaip
galima.

Tautų atstovai tapo šaukti pirmu
kartu 28 gruodžio, ant kurio ėmė dalyvu-
mą žydai, latviai ir lietuviai. Susirinki-
mo prezidentu B. W. Markus, tapo nutar-
tas pasirūpinti pakviest italijonų, vokie-
čius, armėnus ir lenkus. Sausio 10 antras
susirinkimas buvo, ant kurio pribuvo at-
stovai augščia minėtų tautų ir nauji so-
cialistų, vokiečių, lenkų, italijonų ant
šito susirinkimo jau buvo 2 lietuvių atsto-

vu; abu jau paskirtu nuo „D. L. K. Vytan-
to. Tapo išrinktas komitetas bėgančius
reikalus atlikti ir užbaigtas klausymas
kaslink raudonos vėlavos.

Užėjus klausymui kaslink raudonos
vėlavos, kada atstovai buvo dar užsimisi-
nę, daktarka įnešė: „Raudoną vėlavą tu-
rim nešti ir kartą ant visados išmėginti“.
Pirmsėdžiu šio mitingo buvo Dr. Antonet-
te Konikov.

Daktaras Konikov tapo paskirtas iš-
gauti nuo policijos daleidimą, kada-gi tas
buvo svarbiausias darbas. Ant susirinki-
mo 15 sausio visi nusidžiaugė, kad daleidi-
mas išgautas. Lenkai ant šito paskutinio
susirinkimo nepasirodė, ir lietuvių buvo
du atstovai, o vertėjo būti 3, nes tris buvo
jau paskirti. Ypatingai reikia paminėti
atsitikimą, kuris, žinoma, mumi gali būt
pamokinimu, kaipo katik atbūdančiai
tautai. Ant šito susirinkimo atėjo lietu-
vių šv. Kazimiero dr. atstovas, ponas A.
Jisai atėjo pirmu kartu ir jau pusiau mi-
tingą, tapo pasodintas tarpe italijonų ir
vokiečių. Tuo tarpu ėjo kalba, kiek ga-
lima italijonų laukti ant tos parodos. Ita-
lijonų atstovas jau rengėsi ką nors pasa-
kyti, bet šv. Kazimiero draugystės atsto-
vas pradėjo kalbėti, jog jis dirba su 2 ita-
lijonais ir jis tikrai žino, kad italijonai
nieko apie Rosiją nežino, žodžiu sakant
nurodė, jog italijonai visai ne žmonės.

Italijonas tylėjo visą laiką lietuvių
kalbos, ir visi klausė, rodos gavę per snu-
kį su mazgote. Antgalo jo kalbos atsilie-
pė su plakancia širdžia italijonas ir pra-
dėjo aiškinti, jog jis esąs italijonu ir jau
metai atgal, kaip jis davė nuo savo orga-
nizacijos 90 dol. dėl Rosijos revoliucijos, o
apie 3 mėnesiai atgal, kada lankėsi ruska
revoliucionierė Greškovska, jis vėl davė
25 dol. toliau sako: „mės italijonai su-
stadbėm carą atvažiuoti į Italiją aną metą,
kad caras rengėsi atvažiuoti pas Italijos
karalių. Italijos socialistai jam davė ži-
not, kad jie nenori caro savo žemėje maty-
ti; caras, teisybė ir nevaziavo. Taigi sa-
ko, jeigu yra tarpe mės žmonių, kurie ne-
supranta, tai už tuos mės negalim atsaky-
ti, teip kaip tavo tauta negal už tave atsa-
kyti, jeigu ką blogo per savo tamsybę pa-
darai. Šito gema buvo lietuvių. Iš to ga-
lima pasimokinti, jeigu leidi kur atstovą,
tai reikia paskirti žmogų, kuris apsa-
rytų gėdos visai tautai, ja daro įtarmas.
Ir išrinkti reikia atstovą, kuris apsa-
laiką ir sugebu neužtraukti protu. Kaip
mės galėsim valdyti Lietuvą, jeigu nesi-
rupinsim būti žmonėmis.

Paroda surengta.
Paskutinis susirinkimas buvo pilnai
užbaigtas prieš parodą, dabar tik reikėjo
jau susirinkti į didžiausius būrius svieto,
kad padaryti įspūdį ant miesto žmonių
prieš nedorą Rosijos valdoną.

Po paskutiniam susirinkimui antryto-
jaus angliski laikraščiai pranešė, jog Bos-
tone plauks raudona vėlava 22 sausio, kiti
dar pridėjo anarhistiška ir t. t.

Lietuviai.
Kada-gi visa paroda turėjo prasidėti
nuo Castle Sq., tai lietuviams buvo labai
neparanku po vieną eiti, dėlto pasirūpi-
nom nueiti į artimą staciją policijos pa-
klaust ar mės galėsim pulku nueiti iš So.
Bostono į Bostoną. Policija čionai pasi-
rodė cariška, nors, žinoma, ji paveltinti ne
galėjo, bet dar užklauso: „ar tai ta paro-
da ką su raudonom karūnom ketina eiti“?
„Teip, ta“ tapo atsakyta. „Tai žiūrėkit,
kad į bėdą nepultute“. Antgalo nuėjom
į Vidurinį Ofisą Policijos, ir tų jau visai
inteligentiškai priėmė, ir davė paveltijimą
eiti iš So. Bostono, prideddami atsiųsti
poliemonus nuvesti parodą į paskirtą vie-
tą.

Apgarsinimai.
Prieš parodą 4-riom dienom tapo iš-
druokuoti apgarsinimai, bet apgarsinimai
gal nebūtų tiek gero padarę, kiek pasirū-
pino tame geri draugai: Bostone ant 55
Sudbury St. dirba apie šimtas lietuvių
dirbančių prie kliniškių aparatų, kurių
darbo rėdytojas yra teipgi lietuvis, rodos
p. Narbutas. Prieš parodą p. Narbutas
susišaukė visus savo darbininkus ir per-
statė kožnam mierį parodos ir linkėjo ko-
žnam lietuviui dalyvauti. Tautiečio Ka-
mincko ir tautiečio Rupkelio šapos tapo
puse valandos ankščiau sustabdytos, kad
darbininkai galėtų dalyvauti parodo-
je. Tą patį padarė ir p. P. Korzonas su
savo krautuve ankščiau paleisdamas nuo
darbo. Kunigas Žilinskis teipgi nepamir-
šo paminėt per pamokslą. Žodžiu sakant,
Bostono lietuviai kad ką daro, tai net
linksma žiūrėt; gražu buvo matyt, kada
nešė raudoną vėlavą visi: moteris, mergi-
nos, vaikai ir vyrai.

Paroda.
Parodos ėjimą aprašėm pereitą sanvai-

tę, tad tik jos prietikiškai lieka pasakyti.
— Kas yra pirmutinė tarpe lietuviškų merginų? —
klausia reporteris.
— Marijona Pravalinckitė, štai ji yra.
— A! na ar nepailsai Marijona?
— O, ne! Aš eičia, eičia tolimą kelionę, niekad nesize-
nyčia ir nepailsčia, kad tik brolius iš caro nevalios paliuo-
suoti galėčia.

Lina Buchen buvo vadove žydų pulkelio moterų, už-
šnekinta reporterio, ji pasakė: kad skraiduolės (armotos)
stovėtų ant kožno kampo gatvės šį vakarą, tai vistiek aš
eičia, atmindama praliėtą kraują darbininkų. Caro dienos
jau baigiasi.

Ką žmonės iš šalies sakė.
Tūkstančiai žmonių sekė šonais ir stūmėsi iš užpaka-
lio, ir kad surinkti jų mislis ir išsitirimus, tai būtų labai
svarbu.

Parodai atėjus palė pat salę, ant kampo stovėjo žmo-
gus gražiai apsirėdęs su šilkine skrybele, auksiniais aki-
niais ir lazda; visa jo pastova rodė pilną aristokratą. Kaip
pirmiausia atėjo lietuviški muzikantai, tuojau užgajino
Marseleis, tie nuėjo; atėjo italijonai, paskutiniai neturejo
muzikantų, tai ant to paties daigto užgiedojo Marseleis.
Šone stovintys aristokratas sako: „Tai šita prakeikta gies-
mė, ką Francūziją į kruviną revoliuciją įstūmė. Italijonai
nuėjo, latviai atėjo ir vėl užgiedojo Marseleis, negana to dar
antgalo žydai atėjo ir tie tą pačią užgiedojo. Na, jau
šito buvo perdang aristokratui, jisai kepurę užsimovė ant
nosies ir nušvytavo į tamsų gatvės šoną.

Ką sakė politikieriai.
Politikiečiai, kurių rankose daugiausia yra — os,
matydami raudoną vėlavą ir socialistus dalyvaujant, labai
biaurėjos, net kaip kam užmetė: „ogi tu esi katalikas ir ei-
ni su jais“. Mat negalėdami kitaip intriguoti, ėmėsi kar-
ščiansio įnagio, bet nieko neprigausi, jau atėjo gadynė, kad
ir vargšas savo padėjimą ir savo priešus supranta.

Suėjus į salę
Suėjus į Fanual salę, kuri gan greit sutalpino apie
3000 žmonių, paėmė kelias minutes, pakol kalbėtojai atėjo
į salę, nes nuo ilgo vaikščiojimo ir nepaprasto riksmo, ga-
na apilso. Daktarka Konikov pirmutinė surašė programą
kalbėtojų ir surengė pradžią. Raudona ir Amerikoniška
vėlava tapo pasakyta ant abiejų šonų pirmsėdžio sėdynės
ir pirmiausia mūsų senukas, draugas Curtis, atidarė pra-
kalbas, nurodydamas kokią svarbą yra teli valanda, kada
mės darom atminimą už žmones, kurie krito 22 Sausio 1904
metuose Peterburge, norėdami maloniais žodžiais gauti carą
atydą ant savo vargų ir pagerinti savo gyvenimą. Teipgi
perskaitė telegramus nuo motinos Jones ir kitų ir perstatė
pirmą kalbėtoją daktarką Antonette Konikov, kuri rusko-
je kalboje nurodė padėjimą žmonių Rosijos statančių savo
nuogą krūtinę prieš carą durtuvus ir t. t., prašydama, kad
kožnamą atjauštų ir duotų pinigiską pagelbą.

Toliau buvo perstatytas lietuviškas kalbėtojas.
Trečias kalbėjo James F. Carey iš Haverhill, ameriko-
nės. Jisai sakė, jog rusiško studento niekas nematė bolės
žaidytojui; kad mumi amerikoniškas pridėm siųsti kareiv-
vių į Rosiją apginti nekaltus žmones, bet kad mūs kareiv-
viai turi eiti į Panamą žudinti darbininkus ir t. t. Drau-
gas Carey nurodė, kad dėtume pinigų dėl padavimo gink-
lo Rosijos vargšiai material, kuri galėtų save apginti nuo
teronų. Carey išaiskino raudoną vėlavą, sakydamas, jog
Harvardo universiteto studentai, jom užsidengė eidami
vogti ir akcijonieriai jas turi.

Ketvirtas kalbėjo senas amerikonas žiluose plaukuose
paskendęs Henry B. Blackwell savo kalboje jis sakė: Apsi-
gynimas neprietelių yra prilankumas Dievui. Pakrikšty-
ta krauju kankintinių Rosija niekad nesiduos uždėti ant
savęs seno jungo Romanovų. p. Blackwell atsigryžo prie
Raudonos vėlavos ir paglostęs pasakė: „Tu išliuosavai
Franciją, Ameriką ir kone kožną šalį, kurioje liuositybė gy-
vuoja, tu esi kraujas žuvusių drąsunų už laivę žmonijos
ir t. t.

Toliau kalbėjo Alex Ellis, finas, kuris papasakojo finų
karę su Rosija, kaip lengvai ir be kraujo jie apėmė caro
galybę, pirmiausia pradėdami nuo gubernatorių, jie paėmė
visą valdžią po savo ranka.

Dar kalbėjo žydiškai.
Italijoniškai kalbėjo draugas Čiampa, jis su dideliu
pakėlimu dvasios rodijo gelbėti Rosijos žmones, kovojančius
su caru, pridedamas pats važiuoti į atvirą karę, jeigu lai-
kas parodys reikalingumą.

Septintas kalbėjo draugas Siln, latvyas.
Astuntas kalbėjo Jonas J. Gallagher, kuris išreiškė, jog
jo airiškas kraujas atvarė jį dalyvauti tose apeigose, ir kad
jis jaučiasi tarpe savųjų, kada pamato žmones sekančius
paskui raudoną vėlavą. Teipgi nurodė vagystes Amerikos
(Užbaiga ant sekančios koliumnos.)

politikierių, kurie įsiperka į
vietas, paskui su turčiais ap-
vagė žmones pagal sutaisytas
jų tiesas.

Daktaras Gibbs iš Worces-
cester buvo paskutinis kalbė-
tojas. Ant salės kiemo buvo
prakalbos laikytos teipgi vi-
sose kalbose. Tarpais kalbų
lietuviai ir latviai muzikan-
tai grajinio revoliucioniską
himną Marseleis. My county
ir kitus laisvės himnus, kas
darė liūdnumą ir džiaugsmą
tarpe susirinkusių. Iš vidu-
rio salės kartas nuo karto bu-
vo vienas pakėlimas balso,
lauke; buvo girdėtis tas pats.
Ypatingai mergaitės, zydel-
kiūtės net atsisėjo ir rankas
ištiesė į kalbėtoją balsu šau-
kia su akimi pilnom ašarų.
Daugelis vyrų, ypatingai a-
merikonų šluostė ašaras.

Telp tas garbingas atmini-
mo vakaras užsibaigė su di-
džiausia garbe lietuviams.

Pinigų ant Fanual salės
tapo surinkta 125 dol., iš ku-
rių apmokėjus už salę, kiti
tapo išsiųsti į Rosijos rev-
komitetą per Amerikos Soc.
Komitetą, kuris dabar renka
apšcias aukas.

P a b a i g a p a r o d o s .
Apie vienuoliktą valandą
viskas pasibaigė, žmonės nuė-
jo pulkais, pulkeliais ir išsi-
skyrstė be jokio pikto atsiiti-
kimo. Tie, kurie su pilna
širdžia ir atjautimu dalyvavo
parodoje, atsigulė ilgai dar
neužmigę, minios žmonių
ir liūdni balsai muzikos buvo
rodos girdėtis: „šalin, šalin
tu nedoras care, gana prige-
riai žmonių krauje!“

AUKOS.
Pereitam numeryje „Ke-
leivio“ aukų iš viso buvo pa-
garsinta \$360.25, taigi bū-
ant vieno dolerio pamilti.
Reikėjo būt \$361.25
Sausio 26 išsiųsta į
Europą .06 \$150.00
Sausio 30 išsiųsta į
Europą .06 100.00
Viso išsiųsta \$250.00
Draugystė sv. Kazimiero
negalėjo priduoti šimto dol.
iki ateinančiam susirinkimui,
iš priežasties daug išmokėji-
mo, taigi tą šimtą išėmus re-
voliucijos kasoje lieka \$11.25
P. Zablackas pridavė
iš Lawrence, Mass. 5.00
Nuo p. Klimo vestuvių,
Nashua, N. H. 7.40
Viso ant rankų \$23.65
Klaidų pataisymas.
4 num. „Keleivio“ buvo
pakvituoti vardai nuo pra-
kalbų Cambridgeporte, Mass.,
kame reikėjo paminėti V.
Augoniūtę su 50 c.
Atsakymas.
Draugas iš Cambridgeport
klausia, kame yra teisybė
„Keleivis“ paduoda, kad ant
parodos 22 sausio buvo apie
10 tūkstančių, o angliski
laikraščiai paduoda, jog bu-
vo apie 3 tūkstančiai.
Teip yra drange: Angliski
laikraščiai yra kapitalistų
rankose, ir tokius apvaik-
čiojimus labai maziina. dėlto
ir parodos skaitlių sumazinę,
kad pasigerint turčiam, jog
tai niekas! tik kėli dar susi-
pranta.
Mės padavėm skaitlių pa-
gal mūs aprokavimą, nes tik
3000 sutelpa į Fanual salę,
o daug daigian dar buvo
žmonių lauke.
Taigi drąsiai galima sakt,
kad 10 tūkstančių ėmė da-
lyvumą parodoje.

T
m
te
ni
...
ve
ty

No

R

Šie
mosi l
ystěj
ūksta
nerik
o: „A
bojo”
ieko
a mi
ucija
asisel
aug t
rimo
nt šil
ušų
as m
pan
sierio
as ir
riaus
czoką
rbini
xad
uszit
cen
a pas
galin
da ka
galy
s su
vent
varg
sikav
jię s
dam
patjs
abęg
as žn
da m
ijas
vylas
se jie
mūs
stovy
gra
bar
dau
as pul
i 20
nas i
ant
o jur
kaity
joni
ištil
ta,
pad
lių t
curiu
i ka
nam
og ti
sius
rum
s lais

Žin

abar
apsis
tik
ilbos
ant
patie
i yr
d
o tuc
pređk
da k
ia i v
kyti,
es jie